sit: psallite nomini eius: id est diffamationi eius: vt
laudabiliter nominetur. Hanc differentiam alicubi
..4. A. quantū recolo: etiam ipse secutus suz. Memini aūt
..ps.46. legisse nos etiam psallite deo: qꝛ talia q̄ visibiliter be
ne operamur: nō tantū hominibus: sed etiā deo pla
cent. Non aūt omīa que deo placent etiam hoībus
possunt: q̄ videre nō possunt. Unde mirū est si quē
admodū vtrūqꝫ legit̄: ⁊ cātate deo ⁊ psallite deo: ita
alicubi legi pōt: cantate nomini eius. Qd̄ si ⁊ hoc in
scripturis sanctis dictū inuenit̄: hec differentia fru
stra elaborata est. Mouet etiā me qd̄ generali nomi
..c. 24. ne magis psalmi q̄ꝫ cantica vocant̄: ita vt dn̄s dice
ret: q̄ scripta sunt in lege ⁊ ꝓphetis ⁊ psalmis de me:
Et liber ipse psalmoꝝ dicit̄ nō cāticoꝝ: sicut scriptū
est inq̄t in libro psalmoꝝ: cū potius scd̄m istam diffe
rentiam: cantica dici debuisse videant̄: qm̄ canticum
etiā sine psalmo esse potest: psalmus vero sine canti
co esse nō pōt. Possūt etem̄ cogitatiōes esse mētis:
q̄rum nō sint opa corporalia: Nullū est aūt opꝰ bo
num: cuius non sit in mente cogitatio: Ac per hoc
vtrobiqꝫ cātica: nō vtrobiqꝫ psalmi: et tn̄ sicut dixi
generalit̄ psalmi appellant̄ n̄ cātica: liberqꝫ psalmoꝝ
nō canticoꝝ. Et si intelligant̄ atqꝫ discutiant̄ sensus
dictoꝝ vbi titulus est tantūmodo psalmi: ⁊ vbi tan
tummodo cantici: ⁊ vbi nō psalmus cantici: sicut in
isto: sed canticum psalmi inscriptū est: nescio vtrum
possit ista differentia demonstrari. Proinde sicut ce
peramus relinquētes ista eis q̄ possunt ⁊ quibus va
cat talia discernere: ⁊ certa differentiarū ratione de
finire: nos quantū adiuuante domino valemus hu
ius psalmi textum consideremus atqꝫ tractemus.

Expositio psalmi.

Exurgat deus et dissipentur inimici
..a.9. e eius. Jam factum est: exurrexit christus: q̄
est sup omīa deus benedictus in secula: ⁊ di
spersi sunt inimici eius per omēs gentes: iudei: in eo
ipso loco vbi īimicitias exercuerūt debellati: atqꝫ in
de per cūcta dispersi: ⁊ nunc oderunt: et metuunt: ⁊
in ipso metu faciūt qd̄ sequitur. Et fugiant qui
oderunt eum a facie eius. Fuga quippe animi
est timor. Naz carnali fuga quo fugiūt ab eius facie
q̄ vbiqꝫ p̄sentie sue demonstrat effectū: Quo abi
..38. bo inquit ille a spiritu tuo: ⁊ a facie tua quo fugiam:
Animo ergo nō corpore fugiūt: timēdo scz nō laten
do: nec ab ea facie quā non vident: sed ab ea quā vi
dere cogunt̄: Facies quippe eius appellata est p̄sen
tia eius per ecclesiam eius. Unde illis inimicantibꝰ
dixit: Amodo videbitis filium homīs veniētem in
..4. nubibus: sicut venit in ecclesia sua: diffundens eam
toto orbe terraꝝ: in q̄ dispersi sunt inimici eius. Ve
nit aūt in talibꝰ nubibus: de qualibus dicit: Manda
..5. bo nubibus meis: ne pluant super eam imbrem. Fu
giant ergo qui oderunt eum a facie eius: timeant a
presentia sanctoꝝ fideliūqꝫ eius: de quibꝰ dicit: Cū
..5. vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Sicut
deficit fumꝰ deficiant. Extulerūt em̄ se ab igni
bus odioꝝ suoꝝ in superbie typum: ⁊ ponētes in ce
luz os suū atqꝫ clamātes: crucifige crucifige: Capto
illuserunt: pendentē irriserūt: ⁊ vnde victores tumu
erunt: mox victi euanuerunt. Sicut fluit cera a
facie ignis: sic pereant peccatores a facie
dei. Or q̄ꝫ fortasse eos hoc loco significauerit: quo
rum duricia in penitētie lachrymas soluit̄: tamē eti
am illud intelligi pōt vt futurū iudicium cōminet̄:
quia cum in hoc seculo sicut fumus se extollendo: id
est supbiendo defecerint: veniet illis in fine extrema
damnatio: vt ab eius facie pereant ī eternū: cum in
sua claritate fuerit presentatus: velut ignis ad penā
impioꝝ lumenqꝫ iustorum. Deniqꝫ sequitur. Et E
iusti † iocundentur et exultēt in conspectu Al. †epulentur.
dei: et delectent̄ in leticia. Tunc em̄ audient:
Venite benedicti patris mei percipite regnū. Jocū Matth.25.
dent̄ ergo q̄ laborauerūt: ⁊ exultent in cōspectu dei.
Non em̄ erit exultationis huius tanq̄ꝫ coram homi
nibus inanis vlla iactantia: sed in cōspectu eius qui
sine errore inspicit qd̄ donauit. Delectent̄ in leticia: Ps.2.
nō iam exultantes cū tremore sicut in hoc seculo: q̄ꝫ
diu temptatio est vita humana sup terrā. Deinde se Job. 7.
ad ipsos cōuertit qbꝰ tantā spem dedit: ⁊ hic viuētes
alloquit̄ ⁊ hortat̄. Cantate deo † psallite no Al. †psalmū di
mini eius. Jam hinc in tituli expositione qd̄ vide cite.
batur p̄locuti sumus. Cantat deo q̄ viuit deo: psallit
nomini eius qui operat̄ gloriam eius. Ita in cantā
do: ita in psallendo: id est sic viuēdo: sic operando.
Iter facite ei: inquit: qui ascendit sup occa
sum. Iter facite christo: vt per speciosos pedes euā Esa.52.
gelizantiū: quia sint ei corda credentiū. Ipse est em̄
qui ascendit sup occasum: siue quia nō eū excipit no
ua vita se ad eum conuertentis: nisi vetus occiderit
huic seculo renūciantis: siue qui ascēdit sup occasū:
cū resurgēdo vicit corpis casuz. Dominus † em̄ Al. †nomē illi.
nomē est ei. Quod illi si cognouissent: nūq̄ꝫ dn̄m j.Cor.2.
glorie crucifixissent. †Et exultate in cōspectu Al. †nō habet.
eius. O vos quibꝰ dictū est: cātate deo: psallite no
mini eius: iter facite ei q̄ ascendit sup occasuz: ⁊ iam
exultate in cōspectu eiꝰ: quasi tristes: semp aūt gau 2.Cor.6.
dentes. Dum em̄ facitis iter ei: dum p̄paratis qua
veniat gentesqꝫ possideat: multa passuri estis in con
spectu hominū tristia. Sed vos nō solū nolite defice
re: sed etiā exultate: nō in cōspectu hominū: sed in cō
spectu dei. Spe gaudētes: in tribulatiōe tolerātes: Roma.12.
Exultate in cōspectu eiꝰ. Illi em̄ qui vos in ꝯspectu
hominū turbāt: Turbabunt̄ a facie eius: pa
tris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. Desolatos Matth.10.
em̄ putāt a quibus plerūqꝫ gladio verbi dei: ⁊ parē
tes a filijs: ⁊ mariti ab vxoribꝰ separant̄: sed habent
cōsolationē destituti atqꝫ viduati patris orphanorū
⁊ iudicis viduarū: Habēt eius cōsolationē qui ei di
cunt: qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliquerūt me: Ps.26.
dominus aūt assumpsit me: ⁊ q̄ sperauerūt in domi
no: p̄sistentes in orōnibꝰ nocte ac die: a cuius facie il
li turbabunt̄ cū viderint se nihil proficere: qm̄ totus Joh.12.
mūdus post eū abijt. Nam de his orphanis ⁊ vidu
is: id est spei secularis societate destitutis: dominus
sibi templū fabricat: de quo ꝯsequēter dicit. †Do D Al. †deus.
minus in loco sancto suo. Quis em̄ sit locus
eius aperuit cum dicit: Deus qui inhabitare
facit† vniusmodi in domo. Unanimes: vnum Al. † vniusmo
sentientes: iste est locus sanctus domini. Cum enim ris.
dixisset: dominus ī loco sancto suo: tanq̄ꝫ requirere
mus in quo loco: cū ille vbiqꝫ sit totus: ⁊ nullus euz
cōtineat corporaliū spacioꝝ locus: ilico subiecit: ne
queramus eum absqꝫ nobis: sed potius vniusmodi
habitantes in domo mereamur: vt habitare etiam
ipse dignet̄ in nobis. Iste est em̄ locus sanctus dn̄i:
quod pleriqꝫ hoīes querunt: vt habeant vbi orātes

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0295
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG